

List Filipským

Druhý díl

F 1,12-26

1. Pokrok navzdory překážkám a jejich prostřednictvím (verše 12-14)

Pavel se nacházel ve vězení, což jistě nebylo příjemné. Nemohl se volně pohybovat, podnikat misijní cesty. Přesto celá jeho situace sloužila pokroku evangelia. Nebylo to poprvé, kdy byl Pavel kvůli evangeliu ve vězení. A nebylo to poprvé, co jeho věznění posloužilo spíše k dalšímu šíření evangelia, než aby bylo brzdou tohoto postupu. Bylo tomu tak kdysi i v samotných Filipech, kde byl Pavel spolu se Silasem uvržen do vězení kvůli Kristu. Výsledkem však bylo, že žalárník a jeho rodina uvěřili v Krista (viz Sk 16,16-34). Na životě apoštola Pavla a církve vidíme, že násilné pronásledování věřících pokrok evangelia nebrzdí, ale spíše ho ještě urychluje (srov. Sk 8,1-4).

V Pavlově případě se pokrok evangelia projevil přinejmenším dvojím způsobem. (1) Všem jeho vězňům bylo známo, že je v poutech kvůli Ježíši Kristu. Jistě to znamenalo i to, že Pavel měl možnost vysvětlit těm lidem evangelium. Věděli, že není ve vězení kvůli nějakému zločinu, ale kvůli zvěstování Ježíše Krista. V ekumenickém překladu zde ve verši 13 čteme: „*po celém soudu i všude jinde je známo, ...*“ Slovo „*soudu*“ je překladem řeckého slova PRAITÓRION, které mohlo označovat úřední budovu římských místodržících (viz Mt 27,27; Mk 16,16; J 18,28,33; 19,9 a Sk 23,35). Slovo však také bylo názvem císařské gardy v Římě. Byl-li Pavel vězněn v Římě, vojáci z této gardy se u něho mohli střídát na stráž. Tím by apoštol získal příležitost vydat jim svědectví o Kristu. (2) Pokrok evangelia se dále projevil i v tom, že většina křesťanů hlásala Krista s větší odvahou. Pavlovo uvěznění na ně tedy nepůsobilo jako odstrašení od mluvení o Kristu. Právě naopak. Když viděli Pavlova víru, vytrvalost, neohroženost, stávali se i oni vytrvalejšími a neohroženějšími. Příklady táhnou.

2. Různá motivace ke zvěstování evangelia (verše 15-18)

Mezi zvěstovateli evangelia neměli všichni stejnou motivaci. Někteří snad Pavlovi záviděli jeho službu a misijní úspěchy. V Pavlově uvěznění mohli vidět příležitost ke svému zviditelnění. Také oni chtěli ukázat svoji důležitost na poli služby. Nešlo jim o slávu Kristovu, ale o jejich osobní prospěch. V tom spočívala jejich neupřímnost. Dokonce chtěli Pavlovi přitížit v jeho soužení. Snad doufali, že se Pavel bude ve vězení užírat závistí nad jejich úspěchy, nad tím, že získávají přívržence. Proti nim staví Pavel ty, kdo zvěstují Krista s dobrými úmysly, z lásky a upřímně. Na rozdíl od těch prvních chápou duchovní význam Pavlova vězení. Tímto významem byla obhajoba evangelia. Pavlovým rivalům toto jasné nebylo. Možná dokonce viděli v Pavlově uvěznění důkaz, že někde udělal chybu. Možná jeho uvěznění dokonce pokládali za spravedlivý Boží trest. Do vězení se však apoštol dostal právě proto, že evangeliu sloužil správně a věrně. Zde vidíme, že je možné hlásat stejné evangelium, ale s různými motivy. Nejjasněji naše motivy vidí Bůh. Vždy hrozí nebezpečí, že nás bude ve službě pohánět nezdravá soutěživost, a to nejen mezi jednotlivci, ale i mezi sbory a denominacemi. Pavla ale počínání jeho konkurentů nijak nezneklidňovalo. Naopak se radoval, že se hlásal Kristus, ať už byla motivace k tomuto zvěstování jakákoliv.

3. Jistota vítězství (verše 19-20)

V ekumenickém překladu čteme: „... že se mi vše obrátí k dobrému ...“ (verš 19) Doslova tu čteme, že se vše obrátí „ke spasení“ (Ř. EIS SÓTÉRIAN). Pavel měl jistotu, že bude zachráněn, že to s ním dobře dopadne. Mohlo to prakticky znamenat jak jeho propuštění na svobodu, tak i jeho smrt pro Krista. Obojí však pro něho znamenalo, že nebude zahanben. Obojí pro něho znamenalo, že na jeho těle bude „oslaven Kristus“ (v. 20). Slovo „oslaven“ je překladem řeckého slova MEGALYNTHÉSETAI a doslovněji by se dalo přeložit i: „bude se zvětšovat, zvětší se“. Ať už se mi stane cokoliv, Kristus bude větší v očích lidí. To byla Pavlova jistota.

Věřil, že k tomuto slavnému výsledku mu pomohou přímluvy filipských křesťanů a také přispění Ducha Ježíše Krista. Pavel nedoufal, že obstojí ve své síle a ze svých zdrojů. Doufal v pomoc Boží. Doufal v podporu od Ducha svatého, od Pána Ježíše.

V dnešní době je na světě mnoho křesťanů vězněno pro víru v Krista. V mnoha zemích jsou křesťané pro svoji víru pronásledováni. Jak se za ně modlit? Inspirováni slovy apoštola bychom se mohli modlit za to, aby i na jejich těle byl oslaven Kristus, ať už skrze život nebo smrt. A mohli bychom se modlit i za to, aby skrze jejich utrpení docházelo k pokroku evangelia. Mohli bychom se modlit za to, aby i oni měli radostnou jistotu, jakou měl apoštol Pavel.

4. Smrt je pro mne zisk (verše 21-26)

Pro Pavla byl život (doslovněji „žít“; ř. TO ZÉN, v. 21) Kristus. Proto pro něho smrt (doslovněji „umřít“; ř. TO APOTHANEIN, v. 21) byla ziskem. Kdyby pro něho byly životem peníze nebo lidská sláva, smrt by pro něho ziskem nebyla. V Krista věřil, Kristu sloužil, kolem Krista se soustředoval jeho život. A proto umřít bylo pro něho ziskem.

Pokračování života na zemi pro něho znamenalo možnost dosahování dalších výsledků („ovoce“; ř. KARPON, v. 22) v duchovní práci. Zároveň ale v sobě pociťoval určité vnitřní napětí. Táhl ho to na dvě strany. Na jednu stranu toužil být už s Kristem, což by bylo mnohem lepší pro něj jako pro Pavla. Zároveň ale viděl, že jeho setrvání v pozemském těle je potřebnější (dosl. nutnější; ř. ANANKAIOTERON, v. 24) pro filipské (a jistě nejen filipské) křesťany. Byl zřejmě přesvědčen, že Pán Ježíš vidí jeho propuštění z vězení jako prospěšnější variantu. Mluví tedy s jistotou o tom, že ještě zůstane na světě. Výsledkem bude další duchovní pokrok Filipských, radost jejich víry. Budou se moci ještě více chlubit vším tím, co Kristus vykonal na Pavlovi a co Kristus vykonal na nich skrze Pavla.

Co je životem pro nás?